

60-РІЧЧЮ
УТВОРЕННЯ СРСР —
60 УДАРНИХ ТИЖНІВ

З незмінним

успіхом

Комсомольсько-молодіжний колектив імені ХХІV з'їзду ЛКСМУ кондитерського цеху Ульяновського об'єднання громадського харчування (керівник Олександр Жикун, групкомсорт Олена Кашеріна) зобов'язався до 60-річчя утворення СРСР виконати річний план випуску продукції на 120 процентів.

Нині дівчата значно випереджають час, справляючись із денними нормами на 130 процентів.

Вироби молодих кондитерів мають великий попит у населення.

Здобутки

ощадливих

Дійово проходить соціалістичне змагання за ефективне використання паливно-мастильних матеріалів у комсомольсько-молодіжному колективі автопарку колгоспу «Росія». За підсумками серпня переможцем став групкомсорт Олег Чирка. Його рахунок економії зріс майже на двісті кілограмів бензину.

У день 60-річчя утворення СРСР молоді водії працюватимуть на зекономленому паливі.

С. КРАВЕЦЬ,
Інструктор Ульяновського райкому комсомолу.

Темпи

передовиків

По-ударному працюють ювілейного року на шахті «Верболозівська» колективні прохідницьких ділянок №№ 3 і 4. Особливо високі показники добиваються бригади І. Артеменка та М. Полова. План восьми місяців вони виконали достроково, пройшовши відповідно 2720 і 2150 погонних метрів гірничих виробок.

У числі крапів — гірничі робітники очисного виробу В. Орловський та А. Рубан, бригадири електрослюсарів В. Натріп і Г. Обрізнов, машиніст гірничий-маленьких машин А. Кудря, кріпильник В. Кулявін. Своєю самовіданою працею вони готують вагомий дарунок 60-річчю утворення Союзу СРСР.

Високі

прирости

Тамара Ворона шість років тому попросилася дозаядати телят до 20-денного віку на молочно-товарній фермі № 1 колгоспу імені Героїв Сумщини пореєється молода телятниця біля тварин, ретельно виконує поради зооветеринарістів. І доби вається високими результатами. З початку року Тамара записала на свій рахунок майже по 600 грамів середньодобового приросту двох ваг кожної тварини при плані 500. За працюватимуть поважають дівчину одоселічані.

В. СОКОЛОВ.
Олександрійський район.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить
з 5 грудня 1939 р.

Субота, 11 вересня 1982 року № 109 [3149].

Ціна
2 коп.

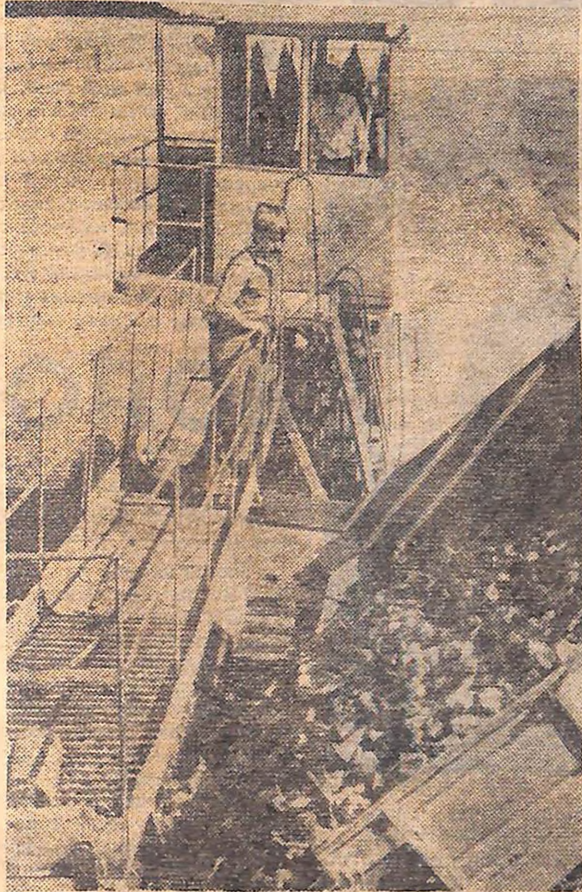

Швидко, злагоджено

У повній готовності почав новий виробничий сезон Новоукраїнський цукровий завод. У цьому чимала заслуга й молодих комуністів — токаря Миколи Андрійченка, слюсаря Віктора Болтяна, електрика Василя Харченка, які добре попрацювали на підготовці бурякоприймального пункту. Разом з іншими працівниками заводу вони забезпечили безперебійну роботу буртукладальних машин. Водії автомобілів і трактористів, які доставляють буряки з плантацій, задоволені: розвантажують тут

швидко, без зайвих затримок.

По-ударному трудяться на перевезенні буряків комсомолець Володимир Новак. Йому, недавно-му військовому, приємно, що і буряководи з тракторної бригади Героя Соціалістичної Праці М. М. Цертія (колгосп «Росія»), і цукровики працюють швидко, злагоджено. А за ним діло не стане. Відстань у 26 кілометрів Володимир Новак трактором ЮМЗ-6 долає щодня чотири-п'ять разів і перевозить до 25 тонн коренів. Високий клас на других жнивях ювілейного року

показує переможць соціалістичного змагання серед молодих шоферів області на перевезенні врожаю зернових бригадир комсомольсько-молодіжної бригади водіїв АТП 10041 Василь Юреськуз (фото зліва); йде розвантаження коренів. Фото В. РУДЕНКА.

з причепом, він робить за день по десять і більше рейсів.

На знімках: бригадир комсомольсько-молодіжної бригади водіїв АТП 10041 Василь Юреськуз (фото зліва); йде розвантаження коренів.

Фото В. РУДЕНКА.

КОЛИ ДІЛО СПРАВЖНЄ

Думаю, політична й моральна відповідальність кожного комсомольського працівника, кожного члена ВЛКСМ перед суспільством, перед товаришами по спільці значною мірою визначає його особистість.

Коли мене обирали секретарем комітету комсомолу, багато хто казав, що мені буде важко працювати з молоддю, що вона нібито інертна. Я в це не вірив. І не помилюся, бо самі комсомольці, яких ще на останній міській звітно-виборній конференції називали пасивними, довели, що працювати вони вміють, що робота для них не гіяр. Їм треба лише конкретно бачити мету своєї роботи, не абстрактно «попідшувати», «піддавати» чи «підносити» на вищий рівень трудову дисципліну чи щось інше.

Комітет комсомолу автотранспортного підприємства почав свою діяльність із здійснення контролю за ефективністю і якістю роботи кожного комсомольця. Члени комітету комсомолу стали частіше бачити на місцях, де працює молодь, допомагати їй розв'язувати окремі завдання. Адже ніяка довідка чи інформація не замінить спілкування з молоддю, так само як ніяка вказівка чи рі-

шення не замінить кваліфіковану допомогу первинній організації комсомольського працівника.

Поставили собі за мету — піднести авторитет первинної і цим самим дати молодим можливість ширше виявляти ініціативу, аби вони повірили у свої сили.

Нині на нашому підприємстві чотири комсомольські організації з правами первинної. За звітний період тут відбулися значні зміни. Молодь працює з ентузіазмом, стала активною. Скажімо, на суботнику, присвяченому ХІХ з'їздові ВЛКСМ, комсомольці заробили 206 карбованців. Цю суму вони перерахували до Фонду миру.

Після зборів з порядком денним «Комсомольсько-молодіжному марш-

руту п'ятірки — ритм, швидкість, якість» молоді підприємства включилися у підготовку техніки до жнив. Водії вивчали передовий досвід товаришів, які вже багато років перевозили зерно. Працювали так, щоб не втратити на шляхах жодної зернини, щоб не було простоїв.

Під час жнив понад п'ятдесят наших машин допомагали підшефному колгоспу імені Фрунзе доставляти зерно з поля. За кермом багатьох грузовиків були комсомольці. Очолював молоді групкомсорт В. Сешенко.

У нас працює п'ять комсомольсько-молодіжних екіпажів. У першому півріччі перемогу в змаганні за складом Володимира Жежері та Миколи Підгорного, які водять автомашину КамАЗ.

Молоді шофери зекономили 0,2 тонн дизельного палива. На ньому машина може проїти 400 кілометрів. План вантажобороту хлопці виконали на 124 проценти. Їх нагородили знаком ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятірки».

Вміють комсомольці й відпочивати. Недавно активісти створили вокально-інструментальний ансамбль, він уже встиг здобути популярність серед молоді. Тепер на вечорах — зустріч з естетичними працями та Великої Вітчизняної війни, на вечорах відпочинку — що їх організують виробничі вожді — шофери нашого підприємства у підшефній школі, — звучить музика у виконанні самодіяльних артистів.

Пожвавилася комсомольська робота в первинних організаціях і помітно змінилася плинність кадрів серед молоді, сумлінніше стали працювати молоді водії та автомеханіки. Чимало цікавих справ нині у комсомольців. А там, де є справжнє діло, немає місця для нудьги, формалізму, пасивності.

В. ДЕДУРА,
секретар комітету комсомолу Олександрійського автотранспортного підприємства 10062.

Жизнь комсомольский ТЕЛЕМАЙТ

Голованівський район

Уже більше тижня копають цукрові буряки в колгоспі «Україна». Кілька днів тому приступили до збирання і члени механізованої комсомольської ланки по вирощуванню цукристих, де групкомсорт Олександр Короп. Колектив, до якого входить п'ять комсомольців, трудиться високопродуктивно. На його рахунок вже понад 20 гектарів звільнених площ.

Ваговиті цього року вродили корені. Механізатори зобов'язалися одержати з кожного гектара по 300 центнерів буряків, але вже перші дні бурякзбирання показують — урожай на 40—50 центнерів перевищує запланований.

Устинівський район

Із зернового комбайна СК-5 молодий комуніст колгоспу імені Карла Маркса Анатолій Іванченко пересів на буряковий РК-6. На жнивах комбайнер був одним із найкращих у господарстві — видав з бункера своєї машини близько 7 тисяч центнерів хліба. Сьогодні Анатолій — правоплантовий буряковий жнив. Він уже викопав буряки на 30 гектарах. Урожайність — 308 центнерів.

Працює А. Іванченко безперебійно ще й тому, що постійно знаходить спільну мову з молодими шоферами Василем Бараном та Іваном Бондаренком, які возять буряки з поля на Долинський цукровий завод.

Гайворонський район

400 гектарів поля займали озимою пшеницею комсомольці колгоспу «Мир» Борис і Микола Яценки та Вільям Петрик. Безперебійно доставляє зерно до сіялок молодий шофер Василь Шевченко. Майже з третинною запланованого вже впоралися хлопці.

По-ударному трудяться на сівбі й комсомольці колгоспу імені Куйбишева Микола Погорілий. Він не виводить із поля свого Т-150 із трьома сіялками СЗ-3,6 доти, поки не виконає наміченого.

НАВЧАЮТЬСЯ МОЛОДІ ЖУРНАЛІСТИ

Боротьба за здійснення рішень травневого (1982 р.) пленуму ЦК КПРС, ХІХ з'їзду ВЛКСМ, завдань, що їх висував у вступі на з'їзді Генеральний секретар ЦК КПРС Голова Президії Верховної Ради СРСР товариш Л. І. Березнєв, підготовка до 60-річчя СРСР визначають сьогодні головний зміст вступів молодіжної преси, телебачення і радіо. Про це говориться на зональному параді-семінарі журналістів у Запоріжжі, в якій взяли участь співробітники обласних комсомольських газет, обласного радіокомітету, а також завідувачі відділами пропаганди і культурно-масової роботи обкомів комсомолу півдня республіки.

Зональна летучка виробила конкретну програму діяльності творчих колективів, визначила напрями роботи на перспективу. Доновів на параді-семінарі зробив завідувач відділом пропаганди і агітації ЦК ЛКСМ України С. Г. Колдуненко.

Перед учасниками виступили члени, журналісти, пропагандисти, вівідвідальні працівники ЦК ЛКСМУ. (РАТАУ).

І СЛОВОМ ТАКОЖ

— Коли тільки встигаєш! — дивувалися через кілька днів подружки-доярки, яких Валентина Єпішева затримала, щоб провести заплановану бесіду. — Цікаво як розповідала про змагання прибалтійських доярок. От би й нам так працювати.

— А чого ж, можемо й ми. Ось як змінилися справи, відколи включилися в декадні змагання, що його запропонувала Валля...

Дівчата були діловитими, відвертими. «А давайте зоотехніка запросимо на збори», «А давайте зробимо...», «А давайте спробуємо...» — чулося раз у раз.

Валентина слухала, радіючи в глибині душі: зачепила бесіда, не залишила байдужим нікого. А ще вона знала: оці задумки і пропозиції, що народжуються наче мимсхід, дівчата обов'язково здійснять.

Якби Валентину Єпішеву спитати, що вона любить більше — працю тваринника чи громадську роботу — вона не змогла б відповісти однозначно. Бо не уявляє свого життя без ферми, без корів, звичних клопотів доярки так само, як і без громадських турбот, обов'язків, партійних доручень. Вона ж — агіта-

тор, депутат Маловисківської районної і Злинської сільської Рад народних депутатів, наставниця. Я ж хочу розповісти про неї, як про молодого активіста ідеологічної роботи.

Кажуть, найкращий спосіб агітації — це особистий приклад агітатора. І Валентина Єпішева неухильно дотримується цього.

На флашгоці біля першої молочнотварної ферми колгоспу «Перше травня» піднято Прапор трудової слави на її честь. Ще в серпні доярка подолати три тисячний рубіж по надоях. Та й тепер має най-

кращий показник — щодоби 14—15 кілограмів молока від корови.

Кажуть, дар агітувати — природжений дар. Мабуть, це й справді так. Бо під час перших своїх бесід, тоді ще не знаючи ні про «секрети» лекторської майстерності, ні про особливості агітаційної роботи, вона підсвідомо відчувала, що матеріал, підготовлений нею в бібліотеці, не зачепить доярок, не схвалює їх. І, зорієнтувавшись, перевела розмову на близькі їй зрозумілі доярякам проблеми. Відтоді робить так щоразу.

Повернувшись із Всесоюзного комсомольського форуму, делегатом якого вона була, Валентина не тільки ділилася враженнями з подружками, а й нена-

в'язливо, вміло орієнтувала їх на виконання тих завдань, які XIX з'їзд ВЛКСМ поставив перед комсомольцями і молоддю країни. А за кілька днів вона виступила в районній газеті зі статтю «Будемо гідні високого покликання», в якій звернулася до молодих тваринників району із закликом ознаменувати 60-річчя утворення СРСР найвищими показниками в праці.

Тепер комуністка В. Єпішева — досвідчений агітатор. Кожну політичну акцію, подію в житті країни чи за рубежом вона вміє використати для глибокої і цікавої розмови в колективі. От, скажімо, новий політ нашого земляка, космонавта Л. І. Попова. Дізнавшись про нього, політ жін-

ки-космонавта С. Є. Савицької, агітатор розповідала доярякам про особисте знайомство з космонавтом Леонідом Івановичем Поповим, про Зоряне містечко, в якому довелося їй побувати. І зуміла спрямувати розмову так, що в колективі гаряче обговорили становище, роль та обов'язки жінки в соціалістичному й капіталістичному світі.

А ще — в дні польоту скіпажу космічного корабля «Союз Т-7» усі доярки щодня добивалися високих показників у праці. І це для Валентини Єпішевої, активістки ідеологічної роботи, — найважливіше.

Г. ПОЗДНЯК

Колгосп «Перше травня», Маловисківський район.

Сходо- дами вго- ру

НАШ
СУЧАСНИК

До кабінету головного інженера Сабліно-Знам'янського цукрозаводу В. Я. Залесного рвучко зайшов невисокий на зріст бундючний хлопець. Круглиця обличчя з крупним розльотом губиста брива узялися сонячною усмішкою.

— Валерію Яковичу, — вихопив радіо, — пустити переддефектор!

Головний інженер радість хлопця поділив:

— Хай працює, як і належить, нічим годя.

— Гарзда. — І зник за дверима.

У них там заковані сталеві, — пояснив Валерій Якович. — Шестерня, як у нас кажуть, полетіла. А замінити нічим. Із Михайло не з тих, хто пакує перед трудностями. По-м'якожили-позвожили і поставили замість шестерні мотор-редуктор. Як бачите, діло пішло.

— Молодий спеціаліст?

— Та як сказати... Молодий спеціаліст — так, але не з тих, хто приходить за направленням.

Трохи згодом мені розповіли про Михайла Панасюка.

Спочатку Михайло Панасюк працював слюсарем продуктового відділення: ще в училищі мав справу з металом. Поволі втягувався, став краще розбиратися в техніці.

А тут і пуск заводу. Михайло перевели помічником складача ножів, де теж потрібні і окомір, і мішні руки.

Потім — нова сходина: слюсарем п'ятого розряду в сокоочисний цех. І знову — напружені зміни, клопотів біля апаратів, постійна турбота про те, щоб технологічне устаткування працювало без відмов.

Підготовку до зимового сезону цукроваріння Михайло Панасюк почав

уже майстром сокоочисного цеху.

Ного зміни випало встановити нову станцію фільтрації сиропу. Багато було пива. Приміром, на вакуум-фільтрах погрібно було поставити нові приставки.

— Справився, — як завжди, усміхається Михайло. — Бригада Григорія Олександровича, комсомолець Віта Шлак буквально дива творили. Та коли провели на заводі (до речі, вперше в практиці) гарячу пробу, тобто наступили виробництво в дію так, немов уже йшла переробка сировини, то в наших фільтрах було найменше недоробок.

Михайло швидко у руках, швидкий у словах. Так само він і працює — рвучко, без затримок.

— Ми, по суті, — каже, — пустили новий сокоочисний цех.

І в тому, як він це вимовив, відчувається гордість за зроблене. Сам майстер, наприклад, поддав раціоналізацію по установці східного полотна на вакуум-фільтр і разом з товаришами впровадив її.

— А як же з навчанням? — цікавився.

— Уже вирішив остаточно — піду на заочний відділ.

Добре, коли тобі двадцять п'ять і ти знаєш, чого хочеш і як цього добитися. Добре й те, що життя поставило перед комсомольцем нелегку проблему, а він її розв'язує рішуче і з розумінням свого місця в житті.

Добре, коли йдеш упевнено, ступаєш твердо, гартуючи характер і волю.

А. ПЕТРИНА.
м. Знам'янка.

На знімку: Михайло Панасюк.
Фото Р. ФУРСИ.

У ЦІ ДНІ в Краснійрці йдуть учасники Всесоюзної експедиції «Літопис Великої Вітчизняної». Їх зустрічають у музеї підпільної комсомольської організації «Спартак», улаштовують для них зустрічі зі спартекіадами, що лишилися в живих.

Як повідомив редакцію директор музею Г. В. Кулик, червоні слідопи, котрі побували в селі, виявили багання ознайомитися, зокрема, з матеріалами про сім'ю З. П. Волощука, на місці страти якої в ході підготовки до святкування 40-річчя створення «Спартак» буде встановлено пам'ятний знак.

Про них, нескорених патріотів, які віддали своє життя за наше щасливе сьогодення, ця розповідь.

ВОЛОЩУКИ

ДО 40-РІЧЧЯ СТВОРЕННЯ ПІДПІЛЬНОЇ
КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «СПАРТАК»

... Людей зігнали на сільський майдан. Поставили на белебів довгий стіл, за яким стали начальник районної жандармерії Шульц і ватага поліцаїв. Говорили про нові поради, про допомогу армії фюрера. Шульц оголосив Захара Волощука, який до революції був ди-ком, а потім у школі викладав спів, старостою. І коли старший поліцай Лущенко вивів його з гурту односельців, поміж жінок почувся:

— Невже він піде проти своїх?.. Таких славних дочок має. Комсомолки, активістки. Вчив наших дітей у школі...
— Я вже полюбавалась — дуже часто з ним зустрічається старший поліцай.
— Будете обережними, наказав Граматичков. — Дивіться, щоб про групу Громова він нічого не знав. І про те, у кого переховуються поранені окруженці.

— Глядіть мені, не пустуйте, як ваші парубки. Іх, цинки знайшли!

А це вже як грим з неба: Ліна прибігла до Люби і відрізу.

— Скоріше збирай хлопців — новина є. Батько вчора приніс якісь папери. Довго розглядав їх. А потім, наче навмисно, залишив їх на столі, сам же вийшов надвір. Я до паперів, а то списки хлопців і дітей, котрі мають відправити у Німеччину. Я перенесла. Ось вони.

— Оце так донька старості! — Люба захопилася одягатися. — Я — до Ястремської, а ти — до Марії Іванівни і Громова. Треба передати всім.

І все ж фельдшер Музилюк доніс поліції про двох юнаків, котрі втекли, не бачаючи статті «Відновлення». Їх розстріляли.

— А Ліна і Галя, дочки старості?

— Вони — теж мої подруги. Лістівки вчора роз-

клеїли біля кришки і на току.

— А батько їхній про це знає? І чи відомо йому, що ви збираєтесь разом?

Люба трохи подумала й відповіла:

— Він вже полюбавалась — дуже часто з ним зустрічається старший поліцай.

— Будете обережними, наказав Граматичков. — Дивіться, щоб про групу Громова він нічого не знав. І про те, у кого переховуються поранені окруженці.

— Глядіть мені, не пустуйте, як ваші парубки. Іх, цинки знайшли!

А це вже як грим з неба: Ліна прибігла до Люби і відрізу.

— Скоріше збирай хлопців — новина є. Батько вчора приніс якісь папери. Довго розглядав їх. А потім, наче навмисно, залишив їх на столі, сам же вийшов надвір. Я до паперів, а то списки хлопців і дітей, котрі мають відправити у Німеччину. Я перенесла. Ось вони.

— Оце так донька старості! — Люба захопилася одягатися. — Я — до Ястремської, а ти — до Марії Іванівни і Громова. Треба передати всім.

І все ж фельдшер Музилюк доніс поліції про двох юнаків, котрі втекли, не бачаючи статті «Відновлення». Їх розстріляли.

— А Ліна і Галя, дочки старості?

— Вони — теж мої подруги. Лістівки вчора роз-

3 АХАР Волощук ходив по хаті, мов очманілий.

ДО ОТЧОЇ СЛАВИ

Дороге серцю

Багатий героїчним минулим наш район. Тут узимку 1943—1944 років на смерть стояли радянські воїни проти німецько-фашистських загарбників. Хто вони? Де народилися, виростили? Чим займалися в мирні дні? Відповідей на ці запитання й шукають червоні слідопи групи «Пошук» Букварської восьмилітньої школи.

Беручи активну участь у Всесоюзній експедиції «Літопис Великої Вітчизняної», учні провели по-

шук під девізом «У боях відстоїли Вітчизну свою», узявши імена 465 воїнів, які вивозили наше рідне село Букварку. Багато в чому дітям допомагає ветеран Великої Вітчизняної війни підполковник у відставці В. П. Ожерельєв, що проживає в Тбілісі. Він установав адреси колишніх бійців 299-ї Харківської стрілецької дивізії. Записався листування.

А ось лист від гварді-

лейтенанта медичної служби Ганни Маравіної Шаповалової: «Дорогі школярі! Шлю вам найпакіші свої привітання. Широ вдячна вам за лист і вітальну листівку. Одержавши вашу звістку, я була приємно здивована: звідки в українських учнів моя адреса? Спасибі, мої рідні, що розшукали мене. У свою чергу я постараюсь дати все те, що вас цікавить.

Інше раз вдячна вам за ваші добрі, пошумні серця».

У боях за визволення нашого села — смертю хоробрих політ Герой Радянського Союзу Павло

Антонович Остапенко. Їм'я воїна носить Букварська восьмилітня школа. Щороку в гості до жителів села і школярів приїждять його мати, брати, дружина, діти.

37 років минуло відтоді, як закінчилась війна. А рідні все йдуть і йдуть до села, щоб уклонитися братській могилі, де поховано їхніх синів, батьків, братів... Всіх їх гостинно зустрічають школярі.

Т. ТЕМЧЕНКО,
старша піонервожата
Букварської восьмилітньої школи.

Олександрівський район.

Ти не самотня, Світлано!

ДІАЛОГ

З ПОШТИ

ВІДДІЛУ ЛИСТІВ

Велику читацьку пошту викликав лист Світлани С. вміщений у «Молодому комунарі» за 31 серпня цього року під заголовком «Коли розлучаються двоє». Читачі обурюються вчинками чоловіка Світлани, втішають її, підбадьорюють, діляться своїми особистими роздумами.

Ми сьогодні подаємо деякі з цих відгуків під рубрикою «Діалог», яка гадаємо, стане постійною на сторінках «Молодого комунара» завдяки вашим листам, шановні читачі. В «Діалозі» ми говоритимемо про те, що стосується кожного з нас, що хвилює молодих. Тему для

«Діалогу» зможе запропонувати кожен.

Сподіваємося, що сьогоднішня розмова в «Діалозі» зацікавить вас, юні друзі, спонукає до предметних роздумів про нашу особисту відповідальність за долі людей, котрі живуть поруч.

Хай син

росте

мужчиною

Мене до глибини душі схвилював лист Світлани С. Але вона не права, якщо думає, що від неї всі відвернулися.

У пародії кажуть: «Не тільки світла, що у вікні — зі світлом ще більше». Я знаю молодшу жінку, котра пережила те, що й Світлана. Вона повернулася до своїх батьків в естонію. Спочатку й плакала від незаслуженої образи. Та не опустила рук. Ростить маленького сина. Йому незабаром виповниться рік. Молода мати збирається вже на роботу, в колектив, до людей. Вона не хоче залежати від чоловіка, не хоче перед ним принижуватися.

Син виростає. Головне, щоб він виріс хорошою людиною і справжнім чоловіком.

Таня ЖУКОВА.

сміт Устинівка.

А де ж

були друзі?

Ти, Світлано, робила все для того, щоб зберегти сім'ю, прощала йому і заради дитини, і через свою палку любов. А він, твій чоловік, — просто легковажна людина, він не вартий твоїх сліз і жалю. Та й та жінка, певно, теж. Хоча дуже можливо, що вони цього ніколи так і не зрозуміють.

Світлано! Ти — жінка, у тебе син. Як би важко тобі не було, ти повинна себе перебороти й довести йому, що ти маєш гордість

і людське достоїнство. А потім — не втечи з роботи немає сиражних товаришів, з якими б ти поділилася горем, які б тобі допомогли?

Я, наприклад, знаю, що коли б сталося щось подібне у мене в житті, колектив нашої технічної лабораторії, де я працюю, оточив би мене увагою, допоміг би мені вистояти. Світлано! Бажаю тобі якомога більше сили волі. Свою жіночу честь треба відстоювати.

З повагою до тебе
Віра М.
м. Олександрія.

Як же

можна так?

Прочитала в газеті матеріал «Коли розлучаються двоє» — і защемило серце. Мені дуже жаль Світлану А. чоловік її, на мою думку, просто підлая людина, — хай не здається вам це визначення надто різким. Адже ж він знав, що Світлана любить його, як же можна було спекулювати на її почутті?

Мені 18 років. У мене теж був коханий. До кінця цього року все у мене в житті було легко й правильно. Потім я зустріла Ігоря. І все раптом перемінлося, все закрутилося, як у каруселі. Я почала гірше вчитися, рідко бачилася з подругами. Ми покахали один одного, здавалося, не було людей щасливіших від нас. І раптом Ігор каже мені: «Ти знаєш, я не буду більше з тобою. У мене є дівчина». Він був у ту хвилину якимось дивним і чужим. Я ніколи не бачила його таким.

Мене це вразило. Та розплакалась я тільки після того, як він айшов з кімнати.

Друзі радили: «Біжи до

нього. Він повернеться». Але я не хотіла вимолювати собі щастя. Не мала сил. Щоб не бачити Ігоря, переїхала до іншого району...

Світлано! Мені тепер теж буває самотньо. І порадитися, по суті, ні з ким. І тому я добре розумію вас. Але, мила Світлано, у вас є син. У вас є для кого жити!

Ірина Х.

м. Кіровоград.

Ти

ще зустрінеш

своє щастя

Я працюю вчителькою математики в школі, і мій перший чоловік працював тут же. У нас була дуже дружна сім'я, народилося три сини. І ось після 15 років спільного життя мій чоловік залишив мене з трьома дітьми й поїхав з іншою жінкою, котра теж залишила свого чоловіка з двома дочками.

Мені було тоді самотньо, як і Світлані, але мої сини підтримали мене в тяжку хвилину. Я всі свої сили намагалася віддати роботі в школі й дітям. Мені хотілося хоч трошки про все забути. Я дуже любила свого чоловіка. Мені також хотілося прожити своє життя, що все це було сном.

А через рік після нашого розлучення до мене прийшов чоловік тієї жінки, що забрала у мене чоловіка, разом з двома своїми дітьми. Тепер я маю п'яти дітей. Цей чоловік дуже добрий, чуйний, він поважає мене, старається замінити моїм хлопцям батька. Діти полюбили його.

Світлано, я вірю: і твоє щастя тебе ще знайде.

Ольга Я.

Устинівський район.

Червонопрапорний Прикарпатський військовий округ. Новими успіхами в бойовій і політичній підготовці зустрічає своє свято війни-танкісти про- славленої Залізної дивізії. Під час занять у класах, на полігонах і танкодро- мах вони відточують бойову майстерність, продовжуючи славні традиції бати- нів і старших братів.

Тепер серед особового складу ширяться соціалістичне змагання за гілку зустріч 60-річчя утворення СРСР.

На знімку: командир відмінної танкової роти, капітан Юрій Попов (право- руч) стає на завдання командирів взводу, старшому лейтенанту Євгену Яго- виненну.

Фото В. ПЕСЛЯКА.
(Фотохроніка РАТАУ).

Колегія Спорткомітету УРСР завчасно обговорила питання про хід підготовки у фізкультурних органі-

заціях до Всесоюзного дня оздоровчого бігу і ходьби.

Про те, що зробили і роблять у цьому напрямі фіз-

культурні активісти області, нашому кореспондентові

розповів завідувач навчально-спортивним відділом

обласного спорткомітету Ю. М. Поворозка:

ЗА БАДЬОРІСТЮ— ЗРАНКУ

12 ВЕРЕСНЯ —
ВСЕСОЮЗНИЙ ДЕНЬ
ОЗДОРОВЧОГО
БІГУ І ХОДЬБИ

— У всіх колективах фізкультури працівники спортивних організацій, громадські активісти укомплектували групи бігунів, визначили траси і програми змагань, суддівські бригади. Виготовлено спеціальні облікові картки, емблеми. Намічено конкретні заходи, спрямовані на збільшення кількості клубів любителів бігу, легкоатлетичних спортивних секцій. Кращі спортсмени, тренери, інструктори розповідали своїм вихованцям про значення спортивних занять у справі зміцнення здоров'я наших людей.

Якщо весною на місці старту масового легкоатлетичного пробігу ми скликали юнаків і дівчат

тисячними загонами, то нині це робитиметься по- іншому. В Кіровограді, наприклад, кожен колектив фізкультури вибрав для себе окрему трасу. Червонозорівці, скажімо, стартуватимуть цілими виробничими підрозділами. Тут буде визначено не тільки кращих бігунів в особистому заліку, а й цілі спортивні бригади. В інституті сільськогосподарського машинобудування за першість змагатимуться навчальні групи, факультети.

Окрасою зазтрашніх змагань будуть старту спортивних сімей. Спеці-

альні нагороди для них підготували в Кіровоградському районі, Світловодську, Долинській.

І ще одне інтер'ю — з викладачем Кіровоградського машинобудівного технікуму, старшим тренером збірної команди області з багатоборства ГГО М. М. Запльоскіним.

— Так, заповіт перших олімпійців «Хочеш бути сильним — бігай!» справді закличний. І тому мої колеги, чемпіони області з багатоборства ГГО, які отримали нагороди тиж- день тому і тепер пішли в колективи фізкультури, передусім пропагують традиції радянського олімпійського руху, розповідають молоді про розвиток фізкультури і спорту в нашій країні. Я переконаний: якщо на за- водах, фабриках, у кол- госпах, навчальних закла- дах кращі спортсмени ста- нуть справжніми лідерами походу за масовістю, ма- ти буде досягнуто. Хай кожен із них введе на старт хоча б двох-трьох своїх товаришів по робо- ті, навчання — і ми вже матимемо неабиякі зру- шення.

Отже, на старт, друзі! Подаруйте собі бадьорість на грає Всесоюзного дня оздоровчого бігу і ходьби, визначте для себе програ- му фізичного вдосконален- ня на довгі роки.

ФУТБОЛ

БОРОТЬБА ЗАГОСТРЮЄТЬСЯ

Ігри в шостій українській зоні прохо- дять напружено. Так було і в останньому, тридцять шостому турі. В семи ма- чах перемогли господарі стадіо- нів, в одному — гості, а в чотирьох за- фіксовано нічиї. М'яч двадцять сім ра- зів побував у сітках воріт суперників.

Як ми вже повідомляли, «Зірка» ви- грала у «Десни» з рахунком 1:0.

Наводимо результати інших поєдинків: «Шахтар» (Горлівка) — «Авангард» (Ро- зно) — 3:2, «Новатор» (Жданов) — «Торпе- до» (Луцьк) — 2:1, «Прикарпаття» (Івано- Франківськ) — «Нива» (Вінниця) — 0:0, «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Фрунзенець» (Суми) — 2:0, «Закарпаття» (Ужгород) — «Спартак» (Житомир) — 1:2, «Колос» (Полтава) — «Атлантика» (Севастополь) — 1:0, «Дніпро» (Черкаси) — «Океан» (Керч) — 1:1, «Колос» (Павлоград) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 3:0, «Ме- талург» (Дніпропетровськ) — «Хмельницький» (Херсон) — 2:1, «Поділля» (Хмельницький) — «Маяк» (Харків) — 1:1, «Букови- на» (Чернівці) — «Стахановець» (Стака- нове) — 1:1.

Таблиця на 11 вересня

	В	Н	П	М	О
Колос Пг.	35	23	10	3	50—22 56
Буковина	36	24	6	6	59—25 54
Дніпро	36	19	10	7	43—27 48
Авангард	36	18	10	8	49—26 46
Десна	35	19	7	9	45—27 45
Атлантика	36	18	9	9	55—28 45
Нива	36	16	13	7	50—27 45
Кривбас	36	19	6	11	40—30 44
Спартак	34	17	8	9	49—32 42
Шахтар	36	16	9	11	49—41 41
Суднобудівник	36	12	11	13	43—35 35
Торпедо	36	13	8	15	38—41 34
Зірка	36	14	5	16	34—47 33
Металург	36	13	7	16	34—34 33
Прикарпаття	36	13	7	16	27—42 33
Маяк	35	9	9	17	34—44 27
Поділля	36	9	9	18	31—52 27
Кристал	36	9	8	19	30—54 26
Океан	36	3	10	18	33—56 26
Колос Пг.	36	8	12	16	15—32 28
Закарпаття	36	10	5	21	27—41 25
Новатор	36	8	7	21	28—48 23
Стахановець	36	8	7	21	27—46 23
Фрунзенець	36	6	9	21	22—55 21

Тринадцятий сімий тур — у понеділок 18 вересня, «Зірка» в Луцьку зустрінеся з місцевим торпедником.

Тридцять сьомий тур — у понеділок 13 вересня, «Зірка» в Луцьку зустрінесться з місцевими торпедниками.

В. ШАБАЛІН

Мі після виступу

«Чия хата скраю?»

Під таким заголовком у номері «Молодого комунара» за 8 липня цього року було надруковано критич-

ний матеріал про погану організацію виховної робо- ти з підлітками, що прожи- вають на вулиці. Ініціатив- ний обласний центр. До редакції надійшов лист від першого секретаря Кіровсь- кого райкому ЛКСМУ м. Кі- ровограда О. Романова. Ось що він повідомив:

«Кореспонденцію «Чия хата скраю?» обговорено на засіданні бюро райкому комсомолу. Заплановано провести у вересні суботник по впорядкуванню спортив- ного майданчика. В цьому візьмуть участь комсомоль- ці технічного училища № 1.

На засіданні районного штабу комсомольських опе- ративних загонів дружни- нків вирішено включити до графіка чергувань спеціаль- ний маршрут на вулицю Ініціативну. Планується проведення щотижневих рейдів у цьому районі.

З метою поліпшення ор- ганізації вільного часу під- літків і молоді ведеться роб- ота по створенню в дано- му мікрорайоні підлітково- го клубу «Кіровоць». У цьо- му беруть участь і деякі підлітки, що мешкають на вулиці Ініціативній у бу- динку № 14.

- ПРО НИХ НЕ ЗАБУДУТЬ ЖИВИ
- ІМЕНЕМ ЯСКРАВОЇ ЗІРКИ...
- «ПРЕКРАСНЕ ПОТРІБНО ЗБЕРІГАТИ»

Диск-Зол

Пам'ять

МИ — ЗА МИР

Усе прогресивне людство піднімає свій голос проти політики геноциду, яку ведуть у Лівані Бегін і Шарон під акомпанемент Вашингтона. Трагедія ліванського народу — це біль усієї планети.

Хатинь, Лідіце, Сонгмі, Деїр-Ясін — назви цих на-

селених пунктів знає кожна чесна людина. Вони стали уособленням скорботи про загиблих від рук загарбників... Мертві селопобратими. Скільки їх у цьому світі! Пам'ять про них бережить живі.

На Чернігівщині з руїн, з попелу піднялося містеч-

ко Корюківка. Його мирних жителів 1943 року було спалено живими. Гітлерівці по-звірячому знищували жінок, стариків, дітей. Вони хотіли зломити дух народу. Спалені будинки, хати стали іскрами полум'я, що вічно горітиме над могилами тих, хто

поліг, але не скорився загарбникам. Незабаром у Корюківці буде відкрито меморіальний комплекс «Пам'ять».

Композитори України, Білорусії, РРФСР нині працюють над створенням музичних творів, присвячених пам'яті про трагедію містечка Корюківки. Очікує цю роботу секція військово-патріотичної музики Спілки композиторів України.

Так народилася трило-

гія «Вогню Корюківки — особлива ціна». Автором віршів став молодий поет Петро Протопопов. Він же написав слова до пісень «Озеро скорботи», «Я йду долиною», «Набатна пісня», автор музики — артист Київського ордену Леніна академічного українського драматичного театру імені І. Франка Олександр Лякин.

Пропонуємо читачам новий музичний твір.

ЗУСТРІЧ НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

Шановна редакціє! Мені подобаються пісні у виконанні вокально-інструментального ансамблю «Олеся». Хотілося б більше взнати про учасників колективу, про його творчі плани.

Т. ГЕОРГІЦА.
Новоархангельський район.

МЕЛОДІЯ, ЩО НЕСЕ РАДІСТЬ

Чотири рази за останні роки гастролював на Кіровоградщині вокально-інструментальний ансамбль «Олеся» Ровенської філармонії. Колектив молодий, але вже відомий, має авторитет у глядачів. Кіровоградці належним чином оцінили мистецтво музикантів і співаків Поліського краю.

— В українській народній пісні — невичерпна сила, краса. Якщо, скажімо, десятки, сотні виконавців співатимуть «Стоїть гора високая», кожен знаходитиме свою інтонацію, свій тембр... І те, що народна пісня популярна не тільки серед людей старшого покоління, а й серед молоді, радує. Нині, коли багато виконавців намагаються підігнати народні мелодії під ритм, темп стрімкого сьогодення, необхідно боротися за чистоту народних традицій. Прекрасне потрібно зберігати. Я за таку музику, яка приносить б радість, — каже керівник «Олеси» Юрій Зоря.

На запитання, коли створено ансамбль, чому він має назву «Олеся», Юрій відповідає:

— Спочатку це був жіночий вокальний ансамбль. Створений у серпні 1972 року. Письменник Олександр Іванович Купрін свою «Олесю» писав у нашому краї. Звідси й назва. Ровенщина славиться самобутніми піснями, танцями, хороводами. Бажаючи збирати й популяризувати перлини народної творчості, викликало потребу в складі колективу мати чоловіків. Так ансамбль став вокально-інструментальним. Нинішнім складом виступаємо вже чотири роки.

Під час гастрольних подорожей учасники колективу вивчають і записують давні й сучасні народні пісні, обряди, кращі з них включають до репертуару. Тож поряд з «Класичним», відомими піснями ансамбль виконує пісні «Команецька гора», «В кішії греблі шумлять верби», «Йшло дівча лужком», «Косив косар сіно», «Балада про Кармелюка», «Садо садом...» та інші.

У репертуарі ансамблю чимало пісень радянських та зарубіжних композиторів.

У ансамблі великі плани. Артисти здійснять подорожі на Далекий Схід, у Прибалтику, Молдову, зустрінуться з буди́вниками БАМу.

Ю. ДНІПРОВСЬКИЙ.

Редактор
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

Набатная песня

Муз. А. Ланина

Сл. П. Протопопова.

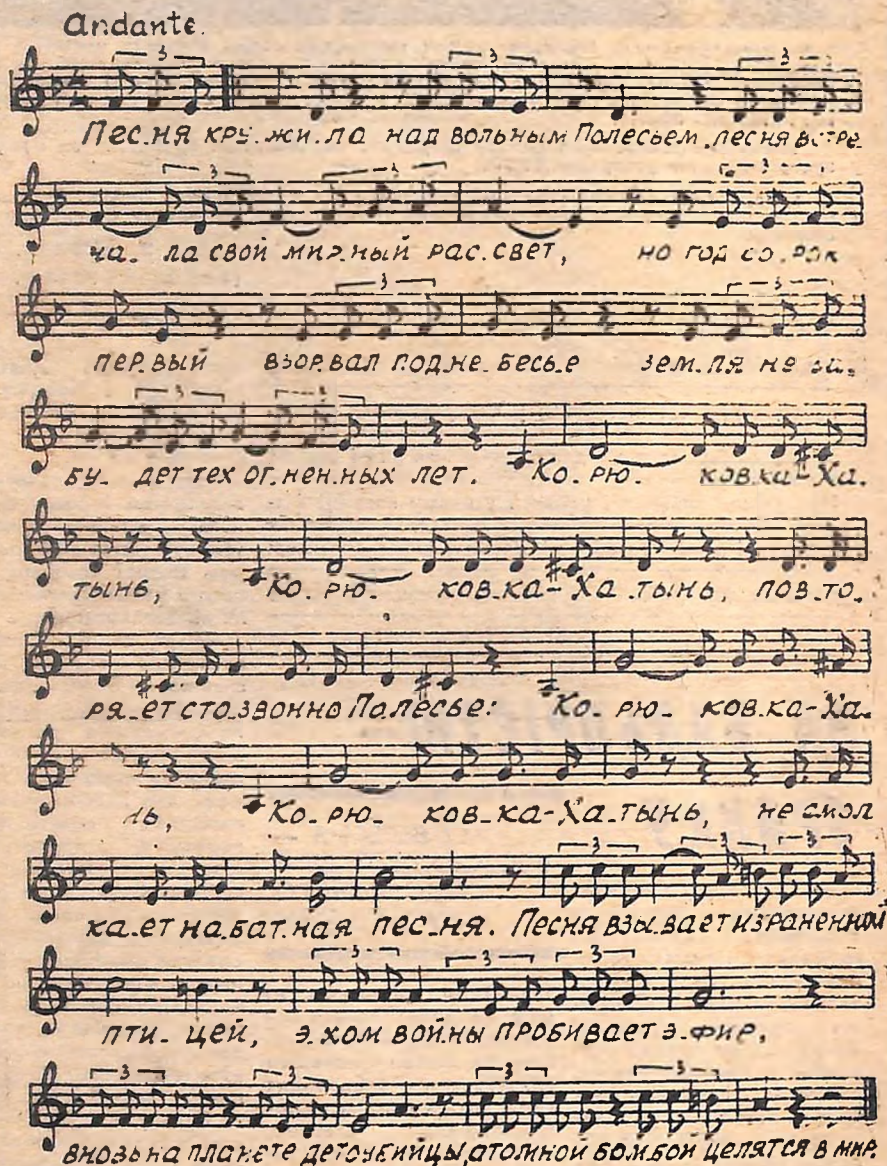
Песня кружила над вольным Полесьем,
Песня встречала свой мирный рассвет,
Но год сорок первый взорвал поднебесье...
Земля не забудет тех огненных лет,
Корюковка — Хатынь,
Корюковка — Хатынь —
Повторяет стозвонно Полесье.
Корюковка — Хатынь,
Корюковка — Хатынь —
Не смолкает набатная песня.

ПРИПЕВ:

Песня взывает израненной птицей,
Эхом войны пробивает эфир:
Вновь на планете детоубийцы
Атомной бомбой целятся в мир.
Раны планеты не скроешь травой.
Росы как слезы сирот, но утрам
И звон колокольный стоит над землею:
Люди, вставайте, спасите Ливан!
Сонгми — Деїр-Ясин,
Сонгми — Деїр-Ясин —
Подпевае планете Полесье.
Корюковка — Хатынь,
Корюковка — Хатынь —
Не смолкает набатная песня.

ПРИПЕВ:

Песня взывает израненной птицей,
Эхом войны пробивает эфир:
Вновь на планете детоубийцы
Атомной бомбой целятся в мир.

ІМЕНЕМ однієї з найяскравіших зірок галактики, Фомальгаут, назвали свою дискотеку космополіти Доліського цукрового заводу.

сформлення та оздоблення відведеної їм тут кімнати.

Молодий муляр будівельного цеху Володимир

культури Світлана Миколайівна Сметана.

І ось проведено два перших вечорів відпочинку. Один із них було присвя-

ДОЗВІЛЛЯ

ВІДПОЧИНОК — У ДИСКОТЕЦІ

Думку про створення дискотеки подала секретар комітету комсомолу підприємства Людмила Шевчук. Ішлося про те, як урізноманітнити культурний відпочинок молоді не тільки заводу, а й прилеглих колгоспів.

Згуртувався ініціативний осередок. Комсомольці Олександр Костюк, Володимир Тараненко, Олександр Фіскаленко відразу ж після роботи і в дні відпочинку поспішали до заводського Будинку культури. Приносили з собою потрібні інструменти, відходив різні матеріали, які могли б згодитися для

Ефект мрійливої чарівності довершило спеціальне освітлення. Це вже доклали сил старші товариші: слюсар електроцеху Володимир Борисович Демур і завідувача дитячим сектором Будинку

чоло дню народження О. С. Пушкіна, другий — творчості Сергія Островського.

Програму вечорів готують Люда Шевчук, Саша Костюк і Володя Гуйван. Компонуючі слова тексту і вірні органічно поєднуються з музичним фоном. Одночасно музика супроводжується феєричними світловими ефектами. Все це

зосереджує слухачів, стабілізує рівень емоційного сприйняття дійства.

По закінченні художньої програми — танці. Перші вечори перевершили сподіванки — просторий зал дискотеки виявився тіснью-

ватим, щоб умістити всіх бажаючих.

В. РУДЕНКО.

На знімку (зліва направо): О. Костюк, Л. Шевчук і В. Гуйван готують програму для чергового вечора відпочинку. Фото автора.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові

ВК 01668.

НАША АДРЕСА:

316050, МСП

м. Кировоград,

вул. Луначарського, 36

Телефон 61103.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів: комсомольського життя — 2-46-57, листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Обсяг 0,5 друку ар.

Зам. № 442.

Тираж 51300.

Газета виходить в вівторок, четвер і суботу

Друкарня імені Г. М. Димитрова видовиства «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.